

[...]

30.194/1/PN

[...]

Mijnheer de Minister,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.), heeft in de vergadering van haar verenigde afdelingen van 22 oktober 1998 uw vraag om advies van 20 juli 1998 onderzocht met betrekking tot het taalgebruik door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, bij het mededelen van de beslissingen inzake asielzoekers, die door het spreidingsplan voor asielzoekers aan de Vlaamse O.C.M.W.'s worden toegewezen.

*

* *

In zijn antwoord van 9 februari 1998 aan het O.C.M.W. van Ingelmunster, stelt de heer L. DE SMET, Commissaris-Generaal het volgende:

“In antwoord op uw brief van 13 oktober 1997 waarin u vraagt om voortaan bij alle Franstalige beslissingen inzake asielzoekers die door het spreidingsplan aan uw O.C.M.W. werden toegewezen, een Nederlandstalige vertaling te voegen, moet ik u tot mijn spijt mededelen dat dit wettelijk en materieel onmogelijk is.

Vooreerst wens ik erop te wijzen dat de Vreemdelingenwet in artikel 51/4 een bijzondere taalregeling voor de asielprocedure voorschrijft. Paragraaf 1 van dit artikel bepaalt namelijk dat het onderzoek van een asielaanvraag geschiedt in het Nederlands of in het Frans, en dat de taal van het onderzoek tevens de taal van de beslissing is waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

2.

Overeenkomstig paragraaf 2 wordt van bij de aanvang van de asielprocedure de taalrol vastgesteld, en paragraaf 3 stelt dat in de procedure voor het Commissariaat-generaal die taal gebruikt wordt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald. In deze laatste paragraaf is bovendien voor het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk verwezen naar het beginsel verwoord in paragraaf 1, tweede lid, met name dat de taal van het onderzoek tevens de taal is van de beslissing waartoe het aanleiding geeft.

Het spreekt voor zich dat het Commissariaat-generaal door deze wettelijke taalregeling gebonden is. De taal van de beslissing is dus ofwel het Nederlands, ofwel het Frans, zoals op de Dienst Vreemdelingenzaken van bij de aanvang van de asielpcedure in de ontvankelijkheidsfase vastgesteld is. Deze vaststelling van de taal van de procedure gebeurt onafhankelijk van de toegewezen woonplaats van de asielzoeker in het kader van het spreidingsplan.

Zoals u in casu vaststelt in uw brief, is het dus mogelijk dat een Franstalige beslissing wordt betekend aan een asielzoeker die verblijft in het Vlaamse landsgedeelte. Zoals –vise versa – Nederlandstalige beslissingen evenzeer betekend worden aan asielzoekers die toegewezen worden (en verblijven) in de Franstalige regio's van België. De in de Vreemdelingenwet voorgeschreven specifieke taalregeling voor de asielpcedure legt nergens aan het Commissariaat-generaal op dat er in een dergelijk geval bijkomend in een Nederlandstalige (zoniet – vise versa – Franstalig) vertaling moet worden voorzien. Indien dit wel zou worden gedaan, zou dit betekenen dat voorbij zou worden gegaan aan de doelstelling van de recentste hervormingen van de vreemdelingenwet, nl. een snelle afhandeling van de asielaanvraag waarborgen.”

*

* *

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt vast dat de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) toepasselijk zijn op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Staat voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet (artikel 1, § 1, 1e, S.W.T.).

De V.C.T. is in principe dus enkel bevoegd in verband met de toepassing van de S.W.T.

De wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bevat bijzondere bepalingen (artikelen 2 en 8) betreffende het onderzoek inzake de erkenning als politiek vluchteling.

De V.C.T. is dus niet langer bevoegd aangaande de toepassing van die bepalingen.

3.

Volgens de Raad van State is artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 (dat in de wet werd ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 10 juli 1996) van toepassing op de beslissingen evenals op de eventuele, daaruit volgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied. “Met die beslissingen kunnen evenwel niet de daaruit voortvloeiende uitvoeringsmaatregelen worden gelijkgesteld”.

Op die uitvoeringsmaatregelen zijn de S.W.T. dus toepasselijk. De V.C.T. is derhalve bevoegd voor alles wat niet strikt betrekking heeft op de aanvragen en beslissingen bedoeld door de voornoemde artikelen 2 en 8 van de wet van 10 juli 1996.

Zij is eveneens bevoegd voor alle uitvoeringsmaatregelen van die beslissingen.

*

* *

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht is van oordeel dat een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de beslissing die door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (C.G.V.S.) wordt genomen, en de betekening ervan.

De beslissing is een akte; de betekening is de uitvoering van die beslissing en is geen akte in de zin van artikel 42, S.W.T. In onderhavig geval is de taal van de akten geregeld door de bijzondere bepaling van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980, bovenvermeld.

Wanneer het C.G.V.S. zijn beslissing betekent aan een gemeentebestuur, is dit een betrekking tussen een centrale dienst en een plaatselijke dienst, in de zin van artikel 39, § 2, S.W.T.

Wanneer de burgemeester van een gemeente deze beslissing betekent aan de betrokkene, gaat het om een betrekking tussen een plaatselijke dienst en een particulier. Hier dient de taalregeling te worden gevolgd die terzake door de S.W.T. aan de plaatselijke diensten wordt opgelegd.

Het C.G.V.S. stelt zijn beslissing in de taal die door de vreemdeling werd gebruikt in zijn betrekkingen met de dienst en ongeacht de woonplaats van de betrokkene.

Volgens artikel 62 van de voornoemde wet van 15 december 1980, wordt de beslissing ter kennis gebracht van de betrokkene, hem betekend, door de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling zich bevindt. Hij ontvangt een afschrift van de beslissing.

De opdracht die de burgemeester aldus krijgt moet alle nuttige inlichtingen bevatten die hem in staat stellen de beslissing degelijk uit te voeren. In dit geval gaat het om een betrekking tussen een centrale dienst en een plaatselijke dienst.

4.

Krachtens artikel 39, § 2, van de S.W.T., gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten van het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, de taal van het gebied.

Met toepassing van dat artikel, moet het C.G.V.S., die inlichtingen stellen in de taal van het gebied van het gemeentebestuur.

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de V.C.T. (cfr. advies 28.181/I/PF van 19 december 1996), dienen deze inlichtingen vergezeld te gaan van een gesloten omslag waarop de naam en de voornaam van de vreemdeling zijn vermeld en die een afschrift bevat van de beslissing die door de dienst werd genomen en door de burgemeester aan de vreemdeling wordt bezorgd in uitvoering van artikel 62 van de voornoemde wet van 15 december 1980.

Desgevallend voegt de burgemeester er het adres van de vreemdeling aan toe, in de taal die door de S.W.T. aan de plaatselijke diensten wordt opgelegd voor hun betrekkingen met particulieren (toepassing van de artikelen 12, 1e, 2e en 3e lid, 19, 1e lid, en 25, 1e lid, S.W.T.).

De inhoud van de gesloten omslag (d.w.z. het afschrift van de beslissing), die enkel voor de vreemdeling is bestemd, wordt conform artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 gesteld in de taal van de vreemdeling (Frans of Nederlands).

Indien de burgemeester, wanneer hij de brief overhandigt aan de vreemdeling, deze laatste bovendien een document moet laten ondertekenen voor ontvangst van het stuk, dan komt zulks neer op een betrekking tussen een plaatselijke dienst en een particulier. Die betrekking valt onder de taalregeling waarin de S.W.T. terzake voorzien m.b.t. de plaatselijke diensten.

Deze zienswijze maakt het mogelijk de bepalingen van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 toe te passen in overeenstemming met die van artikel 39, § 2, S.W.T. en van de artikelen van de taalwetten aangaande de betrekkingen tussen de plaatselijke diensten en de particulieren.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]